

Ο ΝΟΥΜΑΣ

ΧΡΟΝΙΑ ΙΓ'. - φύλ. 10

* ΑΘΗΝΑ, ΣΑΒΑΤΟ, 7 ΤΟΥ ΜΑΡΤΗ 1915

* ΑΡΙΘΜΟΣ 555

ΕΝΑΣ ΛΑΟΣ ΥΨΩΝΕΤΑΙ ΑΜΑ ΔΕΙΞΗ
ΠΩΣ ΔΕ ΦΟΒΑΤΑΙ ΤΗΝ ΑΛΗΘΕΙΑ

ΨΥΧΑΡΗ

Ο ΓΟΥΝΑΡΗΣ

Ἐπέρασαν ἀπὸ τότε δεκατρία χρόνια.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

G. BRANDES. Γιὰ τὸν Ἰψεν καὶ τὴ ζωὴ του (συνέχεια).
Ο ΑΔΕΡΦΟΣ ΜΟΥ Ο ΓΙΑΝΝΗΣ. Νὰ κυμαρήσῃ ἡ Ἐθνικὴ πολιτικὴ.
ΓΟΥΣΤΑΒΟΣ ΓΚΕ-Ι-ΓΕΡΣΤΑΜ. Τὸ βιβλίο τοῦ μικροῦ ἀδερφοῦ (συνέχεια).
ΚΛΕΑΡΕΤΗ ΔΙΠΛΑ. Τὸ ξεριζωμένο δέντρο.
ΑΡΙΣΤΟΣ ΚΑΜΠΑΝΗΣ. Ὁ Γούναρης.
Τ. Τὸ ἀγόνισμα τοῦ κ. Πάλλη.
ΤΣ. Ὁ θάνατος τοῦ παγωνιοῦ.
ΠΑΡΑΓΡΑΦΑΚΙΑ.—Ο,ΤΙ ΘΕΛΕΤΕ.

✱ ΤΟ ΞΕΡΡΙΖΩΜΕΝΟ ΔΕΝΤΡΟ ✱

Γέρικο γιγαντόδεντρο πῶδεις τὸ μπουρίνι
καὶ νικητὴς σ' ἐκύταζε νὰ σκύβῃς πρὸς τὸ δρόμο,
κλαδιά καὶ παρακλάδια σου στενάξαν κι' ὁ κορμός σου
οὐκ ἄστρο ἔπεσε βόγγοντας καὶ σπέρνοντας τὸν τρόπο

Στὰ πυκνωμένα φύλλα σου κοπήκαν τὰ τραγούδια
καὶ τὰ πουλάκια ἀφήκανε τὴν ἀγκαλιά σου ὁμάδι.
Βαρειὰ πελένια πέσανε στὰ χέρια σου τὰ μύρια
οὐκ ἄστρο ἔπεσε βόγγοντας καὶ σπέρνοντας τὸν τρόπο

Καὶ μοναχὴ σ' ἀπόμεινε πιστὴ ὡς τὸ χαμὸ σου,
ἡ ἀγράμπελη ποὺ ξεφυγῆει πλεγμένη στὸν κορμό σου.

ΚΛΕΑΡΕΤΗ ΔΙΠΛΑ

ΣΑΑΔΗ.—Ὁ μόνος πλοῦτος εἶναι νὰ ξέρεις νὰ καταναίξῃς
τὶς ἐπιθυμίες σου.

ΣΑΑΔΗ.—Μὴν κοιμάσαι βαρὺ, Βασιλιά ! Πρέπει νὰ μπουρ-
ρεῖς νὰ κοῦξῃς τὴν ἀδύνατη φωνὴ τῶν ὑπηκόων σου ποὺ μπουρ-
μουρξοῦν : Δικαιοσύνη !

HEINE.—Ἡ γῆς εἶναι ὁ μεγάλος βράχος ποὺ ἀπάνω του
στέκει δεμένη ἡ Ἀθροπότη, ὁ πραγματικὸς αὐτὸς Προμη-
θεὺς, καὶ σπαράζεται ἀπὸ τὸ γύπα τῆς Ἀμφιβολίας. Ἐκλεψε
τὸ φῶς, γιὰ τοῦτο μαρτυρεῖται τώρα.

ΣΑΑΔΗ.—Δὲν εἶναι πὺλ γελοῖος ὁ ποντικὸς ἀπὸ τὴν τί-
γρη, ἂν πέσουνε κ' οἱ δυὸ στὴν παγίδα. Κ' οἱ δυὸ στὴν ἴδια
ἀξιοδάκρυτη κατάστασι θὰ βρεθοῦν.

Παραμονὴ τῶν ἐκλογῶν τοῦ 1902. Τὰ
φύλλα τῆς Ἀθήνας δημοσίευσαν εἰκόνες καὶ
βίους ὑποψηφίων. Ἡ « Ἀκρόπολις », τὸ μό-
νο ξύπνιο φύλλο τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, ἔδειχνε
ἐνδιαφέρον καὶ γιὰ τὶς ἰδέες. Ὁ ἀγίατρευτος
φιλονεῖσμός της, στὴν ὁποῖον χρωστᾶμε τὸ
μεγαλύτερο μέρος τῆς μεταβολῆς ποὺ ξέ-
ρετε, τὴν ἐσπρωχνε πρὸς τὰ καινούργια πρό-
σωπα, πρὸς τοὺς ἐφηβικοὺς ἐγκεφάλους. Ἐ-
μαθε, πῶς στὴν Πάτρα ζῇ καὶ θριαμβεῖ
κάποιος δικηγόρος καὶ ρήτορας, ἐνάρετος
καὶ σοφός, ἓνας καινούργιος ἄνθρωπος στὴ
σκέψη καὶ στὴν ἐνέργεια, τὸν ὁποῖον οἱ φί-
λοι του σὺλωσαν ἀντιμέτωπο τόσων καὶ τό-
σων ὀνομαστῶν φατριαρχῶν. Ἐστειλε ἓνα
γράμμα λοιπὸν στὸν ἀνταποκριτὴ τοῦ φίλου
Γαβριηλίδου, καὶ ὕστερ' ἀπὸ τρεῖς ἡμέρες ἐπρό-
βαλεν ἓνα πολύστηλο πρόγραμμα τοῦ Γού-
ναρη στὴν « Ἀκρόπολη ».

Ἦμουν ἀκόμη παιδί, - μικρὴ ἦταν ἡ γνω-
ριμία μου μετὰ τὶς ἰδέες, - ἀλλὰ θυμοῦμαι πῶς
διαβάζοντας τὴ συνέντευξη - πρόγραμμα τοῦ
Γούναρη στὴν « Ἀκρόπολη », αἰσθάνθηκα ἐν-
θουσιασμό ἀπερίγραπτο.

Τὸ πρόγραμμα ἐκεῖνο μιλοῦσε γιὰ με-
ταρρυθμίσεις ἐκπαιδευτικὰς, δικαστικὰς, διοι-
κητικὰς, ἐσχέδιαζε τὸ « πλάνο » μιᾶς και-
νούργιας Ἑλλάδος. Δὲν ξέρω πόσοι τὸ πρό-
σεξαν. Ὅμως οἱ ἐκλογεῖς τῆς Πάρας ἔκαμαν
τὸ συντάκτη τὸν βουλευτὴ, καὶ ἡ Βουλὴ τὸν
ἐθαύμασε καὶ τὸν ἐχειροκρότησε στὴν πρώτη
τοῦ μεγάλῃ ἀγόρευση γιὰ τὸ ζήτημα τὸ
σταφιδικό. Ὁ Ντελγιάννης αὐτός, πρωθυ-
πουργὸς τότε, φανέρωσε τὴν κατάπληξή του
γιὰ τὸ νέο ῥήτορα καὶ τοῦσφιξε τὸ χέρι ἀνυ-
πόκριτα.

Στὶς ἐκλογὰς τοῦ 1904 ὁ Γούναρης δὲν ἐ-
πέτυχε. Τὰ προσωπικὰ κόμματα τῆς Πάτρας
εἶχαν συνωμοτήσει γιὰ νὰ τὸν ἀποκλείσουν
ἀπὸ τὴ Βουλὴ - καὶ τὸ κατάφεραν. Γιὰ μιὰ
στιγμὴν ἐνόμιζες, πῶς ἡ πολιτικὴ σταδιοδρο-
μία τοῦ Γούναρη ἐκλείσεν. Ὅμως ὄχι. Στὶς
ἄλλες ἐκλογὰς ἤρθε καὶ πάλι θριαμβευτής.